

1. Usnulas', má láska, a já jak noční můra byl sám,
měl teplo na polštáři, tváři tvouj voní, jsem sám,
a s křikem noční dravci ulicí se toulaj'
a tlučou do popelnic, do oken a vrat,
peřinu přes oči a uši přikrýt dlaní,
nutit se do spánku, kde mohla by jsi stát.
2. Usnulas', má láska, já ještě malou chvíli tě chtěl,
potichu si hýčkat radost něhy pálících těl,
tma zvláštní kouzlo má: plaší studu stíny,
světlo je pravda, ale ve tmě žije čas,
dotkneš se náhodou, jen tak, bez příčiny,
no a pak znovu, pak už schválně zas a zas.